

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XLVI. Concordia inter Minores de Observ. Provinciæ S. Jacobi in Hispania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

XLVI.

Confirmatur concordia inter Fratres Provinciae S. Jacobi in Hispania Ord. Min. S. Francisci de Observan. super divisione Provinciae, & Officiorum.

Confl. ed. 1692. Dec. 9. P. 2. agit de alternativa officiorum inter Provincias Gallicas, & alias. Et Constit. ed. 1696. Jan. 7. P. 5. de alternativa in Provinciae Famen.

Dat. 19. Maii
1694. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Debitum pastoralis Officii, quo Catholicae Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus per ineffabilem Divinae sapientiae, atque clementiae abundantiam praesidemus exigit, ut paternam Religiosorum Virorum, quos in pacis amoenitate vota sua Altissimo reddere decet, curam gerentes, illa, quae pro dirimendis inter eos exortis disidiis, perpetuoque stabilienda animorum concordia, prudenti, providoque conventa noscuntur esse consilio, quo firma semper, atque inviolabilia permaneant, Apostolici muniminis nostri praesidio roboramus.

Legitima auctoritate, & iusta de causa, instituta fuit praesens Concordia a Procuratoribus partium.

S. r. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Franciscus Diaz a Sancto Bonaventura Lector Jubilatus, & Diffinitor Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, ac Benedictus de Noriega Sacrae Theologiae Lector itidem Jubilatus, necnon Didacus del Castillo Verbi Dei Praedicator Fratres expresse professi Provinciae S. Jacobi in Hispania dicti Ordinis, ac Procuratores diversarum respectively partium, seu Nationum ejusdem Provinciae, quod cum juxta Constitutionum Apostolicarum, & Statutorum Generalium ejusdem Ordinis dispositionem cuique Provinciae Ordinis praedicti sua particularia Statuta condere fas sit, prout Nationum, temporum, & locorum, aliarumque circumstantiarum exigit ratio, praecipue quando per eadem generalia Statuta non satis provisum reperitur paci, ac utilitati alicujus Provinciae, quae particularibus, & accommodatioribus indiget legibus, ut immunitas reddatur a jurgiis, litibus, & partialitatum zaniis, quae cateroqui oriri, ac in dies non sine maximo ipsius Ordinis dedecore excrecere possent: ipsa vero Provincia Sancti Jacobi tali potissimum indigeat provisione, ut malis, quae ob lites inter partes praedictas nonnullis abhinc annis vertentes perpessa est, opportunum remedium adhibeatur, ipsi Exponentes legitimis suffulti mandatis ad effectum procurandi, & obri- nendi ab hac Sancta Sede nomine earundem partium ea, quae in posterum in praedicta Provincia servari oporteat, ut lites hujusmodi dirimantur, nec illae in posterum reviviscant, aut aliae suboriantur, neque divisio aliqua amplius in illa praetendatur, pro pace, & quiete dictae Provinciae, necnon regularis disciplinae, quae illa antehac eximie floruit, instauratione, charitative, & religiose ad concordiam super praemissis (reservato tamen desuper nostro, & hujus S. Sedis beneplacito) devenerunt, cum diversis pactis, & conditionibus, prout continetur in Scriptura desuper emanata tenoris, qui sequitur, videlicet.

Concordia.

S. 2. In Conventu S. Isidori Fratrum Hibernorum Almae Urbis Ordinis Minorum de Observantia die 27. Novembris anni Domini 1693. convenerunt in unum R. A. P. F. Franciscus Diaz a S. Bonaventura Lector Jubilatus, Sancti Officii Qualificator, Sacrarum Congregationum Indicus, & Rituum Consultor, Provinciae S. Jacobi Primus Pater, & Diffinitor Generalis Ordinis praedicti, Frater Benedictus de Noriega Sacrae

Theologiae Lector Jubilatus, & Fr. Didacus del Castillo Praedicator omnes Professi, & Alumnii praedictae Provinciae S. Jacobi, Regularis Observantiae in Hispania memorati Ordinis, & Instituti, & Procuratores respectively diversarum partium, & Nationum praedictae Provinciae in lite, quae ab aliquot retro annis vertitur inter Partes praedictas super divisione Officiorum, aut partitione ejusdem Provinciae, ut inferius latius constabit. Qui quidem Patres attentam mente recogitantes praefatam Provinciam a Seraphico Patre Sancto Francisco in primo Capitulo Generali Portuiculae, anno a prima Ordinis, & Regulae approbatione Apostolica, septimo, a fundatione vero Conventus Compostellani, per eundem Sanctum Patriarcham mirabiliter incepta, quarto rite erectam, ac institutam extitisse destinato ad ipsam in eodem Capitulo uno e dilectissimis Sociis ipsius Seraphici Patris, qui eidem tanquam Provincialis Minister praesert, a cujus ministeriati usque ad tempus praesens Regularis semper in ipsius Conventibus, seu Eremitoriis viguit observantia illinc ad quamplures Provincias, nonnullaque Hispaniarum Ditionum reformationes studio, ac Zelo Alumnorum ejusdem Provinciae, vel institutas, vel promotas, cunctis Ordinis seculis feliciter propagata atque transfusa; necnon praec oculis insimul habentes, quod praefata Provincia, quae olim magnam partem Regnorum Hispaniae, ac Lusitaniae complectebatur, jam nunc ad eam solam amplitudinem redacta est, quae faciliter in quolibet triennio lustrari, ac visitari valet a quovis vigilantissimo Superiore: hinc publico ejusdem Provinciae decori, ac perpetuae Fratrum, ac Monialium ipsius tranquillitati quantumvis consulere meditati sunt. Concordia itaque super lite diuturna studentes, & desiderantes obviam ire scandalis, & inconvenientibus, quae hucusque ex illa pullularant, & in dies pullulare poterunt, tam quoad disciplinam regularem, quam quoad Literarum (quibus semper praedicta Provincia maxime floruit) splendorem: amice, & charitative tractarunt de dirimenda praedicta lite, & discordia per viam compositionis, & concordati; & post maturam, & longam discussionem punctorum, in quibus maxime vertebatur disidium, tandem convenerunt in transactione mutua suorum respectively jurium, & praetensionum sub infra exprimendis conditionibus inviolabiliter (accedente tamen Sac. Episcoporum, & Regularium Congregationis consensu, necnon Apostolicae Sedis confirmatione) in perpetuum observandis. Primo itaque concordēs dixerunt, & mutuo sibi promiserunt, quod pro parte PP. Castellanos, Asturicensium, & Forensium renunciaretur praetensioni dividendi dictam Provinciam, pro qua in Sac. Congregatione instabant, sicut de facto praedicti PP. Benedictus de Noriega, & Didacus del Castillo, utentes facultate, quam habent a suis principalibus, nomine eorum praedictae praetensioni renunciaverunt, volentes, quod praedicta Provincia in sua, qua de praesenti gaudet, amplitudine conservetur; & inconvenientibus, quae praedictam divisionem exigere videbantur, occurrendum esse remediis ab eisdem omnibus excogitatis, & mox suo ordine ponendis. Deinde subjunxerunt, quod etiam pro parte PP. Forensium renunciaretur Brevi tripartitionis Officiorum in eorumdem favorem jam de anno 1684. a Sanctissimo D. N. Innocentio XI. fel. rec. expedito, & de facto memoratus P. Didacus del Castillo eorum Procurator, utens sua facultate, vice, & nomine suorum Principalium, renunciavit omni Juri quaesito, aut quaerendo, & ex praedicto Brevi quomodolibet ipsis obvienti, aut resultanti, & sub infra ponendis conditionibus acquievit Sententiae ab Emo Ordinis Protectore

Causa Concordiae.

Conventio inter partes non dividendi Provinciam, vel ejus Officia.

Sed sub se-
quantibus
conditioni-
bus.

Ut omnes
Religiosi
Provinciae ad
quatuor na-
tiones redu-
cantur, sup-
presso nomi-
ne Foren-
sium.

Ut serve-
tur quaedam
regula in di-
stributione
Officiorum.

Præcipuo-
rum.

jampridem ex commissione Apostolica, contra præmemoratum Breve prolata, ac omnimoda executioni mandata: ne vero PP. prædicti Forenses fraudentur per hoc Officiis, muneribus, & honoribus Provincia, mutuo hinc inde consensu prædicti concordantes, sequentem perpetuo prædicandam providentiam adhibuerunt.

§. 3. Nimirum omnes Fratres nati extra terminos Provincia, sive in ipsa vestiti, sive in ea sint incorporati, sine alicujus Nationis discrimine recipiendi sunt, prout re ipsa recipiuntur, & vi hujus concordia, ex nunc in perpetuum acceptantur inter Fratres nativos ejusdem Provincia cum æquali jure ad distributionem officiorum, ac isti habent. Sed cum Provincia ista consistet principaliter quatuor Nationibus juxta modum, quo Nationes distinguuntur, & reputantur in Universitate Salmantica, scilicet Gallæcia, Camporum, Cantabriæ ratione Principatus Asturiarum, qui in dicta Universitate cum Cantabris reputatur, & Extremaduræ, cujus caput est ipsa Civitas Salmantina: ad has quatuor Nationes ad effectum distributionis officiorum postea statuendæ, omnes alias Hispaniarum, & extra Hispanias Nationes hoc modo reducerunt: nempe ad Nationem Gallæcia, reducuntur Fratres omnes Nationis Lusitanæ, & quotquot nati sunt extra Hispaniarum continentiam, prout jam Apostolico Decreto reducti reperiuntur, & tanquam si nativi Gallæci essent in posterum reputandi. Ad Nationem Cantabriæ pertinebunt Astures, & quotquot nati sunt in terminis Nationis in prædicta Universitate Salmantina, & ita ultra prædictum Asturium Principatum continebit pars ista Montana Burgorum, Guipuscoam, Alavam, Vasconiam meram, seu Viscayam, Rivogiam, & Navarram. Ad Nationem Campensem pertinebunt Fratres prædictæ Nationis incipiendo a confinibus Gallæcia, sed in super Natio Castellæ novæ, quod vulgo *Mancha* in eadem Universitate nominatur. Denique ad Nationem Extremaduræ pertinebunt omnes Fratres Diocesis Salmantica, quæ ut præfertur est illius Nationis Caput, & omnes alii ad hanc Nationem pertinentes juxta morem illius Universitatis, & cum illis Fratres ex Nationibus Andalusæ, & Aragoniæ. Et cum sub hac distributione comprehensi reperiuntur omnes Fratres, qui sunt, & esse possunt in prædicta Provincia, proinde convenerunt, quod in posterum sub pœna perturbatorum Pacis, & dycolorum a transgressoribus ipso facto incurrenda, abstineatur a Nomenclatura Forensium, ut minus bene sonante inter eos, qui omnium rerum proprietatem a se abdicarunt, ut non habeant domum, aut locum, aut aliquam rem, sed sunt (ut in Regula ipsa monetur) Peregrini, & advenæ in hoc sæculo in paupertate, & humilitate Domino famulantes: ideo omnes a Natione ad quam pertinent, denominationem capiant.

§. 4. Hac facta incorporatione omnium Nationum inter Nationes intraneas Provincia, prædicti PP., ut præfertur, concordēs addiderunt, quod ad pacem perpetuo in Provincia conservandam, & præoccupandum unius Nationis prædominium, ac congruam omnium Nationum satisfactionem introducendam (quod erat præcipuum inconveniens, quod urgebatur pro divisione) officia Provincia deinceps sic dividantur in singulis Capitulis, & Congregationibus; sub pœna nullitatis omnium electionum ipso jure, & facto incurrenda, ut scilicet uno triennio Minister Provincialis, & duo Diffinitores fiant de Fratribus Nationis Gallæcia cum suis incorporatis indistincte. Custos vero, & alii duo Diffinitores ex aliis tribus Nationibus ex adverso: cum vero prædictæ tres Nationes juxta præfatam

distributionem, & incorporationem restent fere æquales, & eadem æqualitas regulariter perseveratura merito credatur, tria ista officia inter ipsas distribuantur, itaut unus, aut Diffinitor, aut custos, quæ duo munera æquivalenter se habent assumatur de Natione Camporum cum suis incorporatis: alter de Natione Asturiarum cum suis Cantabris incorporatis, alter de Natione Extremaduræ cum suis incorporatis: sequenti vero triennio vice versa Minister Provincialis, & duo Diffinitores eligantur de corpore harum trium Nationum eodem ordine, ut scilicet Minister assumatur ex una, unus Diffinitor ex alia, & alius Diffinitor ex tertia cum suis respective incorporatis, sic tamen ut Provincialis, quando huic parti obtigerit per eandem Nationes ordinate, & successive decurrat, nisi in aliquo casu id adamussum servari nequeat manifeste reluctante Justitia distributiva, aut electionis necessaria libertate, quod ne cavillandi contra præsentem concordiam ansa præbeatur, determinandum erit a toto Capitulo per secreta suffragia alba, & nigra, si aliquando casus occurrerit, qui non nisi rarissime, & difficile occurrerit. Custos vero, & alii duo Diffinitores de Natione Gallæcia cum suis respective incorporatis eligantur, quin unquam sub illo prætextu, aut motivo, etiam urgentissimo fraudare valeat hæc Natio, seu portio aliquod ex officiis sibi per hanc alternativam competentibus haud facile siquidem ad illa deficient in præfata portione viri satis idonei; Guardianatus vero, & Vicariatus Monialium eadem proportione distribuatur, scilicet media eorum pars detur Fratribus Gallæcia cum suis incorporatis, & pars altera Fratribus ex tribus aliis Nationibus per partes æquales, procurando, ut tam in prima divisione faciendâ inter Gallæcos, & alias Nationes, quam in subdivisiōne, quæ inter tres prædictas Nationes fieri debet, servetur non solum quantitas, & numerus, sed etiam qualitas, & graduatio Conventuum, ut scilicet ex præcipuis sex Conventibus, tres obveniant Gallæcia cum suis incorporatis, & tres distribuantur inter prædictas tres Nationes concurrentes ex adverso, ut unaquæque ex his unum præcipuum Conventum obtineat, & sic de reliquis, ut omnis discordia, & querimonie aditus præcludatur. Nec poterit aliquis a prædictis Officiis, & muneribus excludi sub prætextu, quod vitam communem non observet, nisi legitime constet de ejus inhabilitate ad observandam regulam juxta declarationes Romanorum Pontificum, & expositiones Sanctorum Bonaventuræ, Bernardini, Joannis de Capistrano, & aliorum probatissimorum Expositorum ipsius; qui enim eam juxta præmemoratas declarationes, & expositiones observaverint, licet non sint sequaces vitæ, quæ est communis omnibus, regulam strictè ad literam, & secundum rigidiores declarationes observantibus: sequuntur tamen vitam communem illis, qui eam non transgrediuntur, & alicujus peccati gravis in ipsis observantia rei non sunt, quod sufficit ad hoc, ut ab officiis non excludantur, si alias ex vitio, & malitia, aut ex alio notabili defectu indigni, vel incapaces non censentur: illi siquidem qui studio, ætate, & observantia diuturna vires ad austeritates corporales sustinendas amiserunt, prudentia tamen, experientia, scientia, & zelo robustiores, ac magis sanos, seu juniores sunt supergressi eisdem aptiores creduntur ad spirituale Gubernium Religionis, Ad Vicariatuum autem Monasteriorum, Monialium S. Claræ Tertii Ordinis, & Immaculatæ Conceptionis assumantur solum Viri pii scientia, ac zelo Religionis præditi, ætatem 40. annorum excedentes, qui de earum Institutis, & modo conducendi animas Deo dicatas ad spirituales cum sponso æterno nuptias sint plene instructi, & si

Guardina-
tus & Vicariatus Monialium.

Lecturarum
Philosophiæ,
& Theologiæ
per examen
concedenda-
rum.

Judicium exa-
minis, cujus
formula præ-
scribitur.

PP. Diffinitorii contrarium fecerint, sciant, se rationem Domino reddituros de exiguo ipsarum profectu in via perfectionis.

§. 5. Sub præfata tamen officiorum distributione non debent cadere Lectores Philosophiæ, aut Theologiæ, propterea quod cum pauci sint numero concurrentes, & expediat ad hæc munera promovere non solum sufficientes, sed optimos, si prædicta lege distribuuntur sæpe continget, ut compellantur Electores eos promovere, qui forte minus perspicaces sunt (ne alternativæ legibus contradicant) postpositis habilioribus, & ad docendum aptioribus cum summa honoris Provinciæ, & rei literariæ jactura. Ideo pro promovendis Lectoribus Philosophiæ proponi debet liber concursus inter Collegiales tantum Albanensis Collegii, qui saltem in eodem Collegio unum cursum ab exacto Theologiæ triennio compleverint, & contra quos nulla in Regulari disciplina infamia fuerit suborta (hi enim a Collegio arcendi sunt, qui vero in ipso conservantur, eo ipso censentur sufficientes, quo ad morum probitatem), & ex his illi eligantur, qui in literario examine majora dederunt profectus, & futuræ utilitatis specimina, undecumque sint, & omni respectu posthabito. At ne privata affectio in publicum præjudicium aliquando detorqueat præsens concordatum, per Diffinitorium Provinciæ sex Judices hujus concursus deputentur, ex quibus unus, & præcipuus erit Minister Provincialis, si concurrere voluerit, vel alius, cui suas vices commiserit, & cum ipso duo Lectores Theologiæ Jubilati, vel actuales de suo corpore, & pro alio corpore tres Lectores, vel Jubilati, vel actuales, & qui de corpore trium Nationum assumuntur, unus de una, & unus de alia, & unus de tertia Natione eligantur, & si Minister fuerit de hac parte ipse pro sua Natione Judex erit: hi priusquam concursum aperiant, in unum congregati, septimum eligent de illo corpore, de quo non est Provincialis, qui solum suffragium feret in casu, quo non contingat Electio per suffragia sex Electorum Provinciæ, & omnes septem coram Secretario examinis per Provinciale deputandum, juramentum facient super quatuor Sancta Evangelia de bene eligendo his verbis: *Ego N. Judex deputatus ad promotionem Lectorum Philosophiæ, quorum examen, & concursus in proximo sunt, Juro per hæc Sacrosancta Evangelia D. N. Jesu-Christi, quæ manu tango, sub pena perjurii, & æterni reatus, me illos electurum ad prædictas lecturas, nullo habito privato respectu Patriæ, sanguinis, vel affectionis, quos ex vi examinis, & concursus inveniendi, magis habiles, & idoneos cognovero ad hoc munus obeundum cum Provinciæ utilitate, & Discipulorum profectu: sic Deus adjuvet, & hæc Sancta Evangelia.* Et de juramento Secretarius examinis actum rogabit, quod ab omnibus subscribetur finito examine de more Provinciæ, & ad præscriptum Statutorum generalium convenient prædicti Judices, & Præses proponet unam lecturam, & unusquisque ex sex Electoribus mittat in Urnam nomen illius, quem æstimavit aptiorem, quod ut facilius & brevius fiat, poterit quilibet portare series sufficientes omnium nominum concurrentium, & si aliquis in eo scrutinio reperiat habuisse quatuor suffragia, ille erit ipso jure electus. Sin minus relinquatur pro secundo Scrutinio duo illi, qui plura habuerunt suffragia, & si hi reperientur in secundo Scrutinio æquales, adhibeatur septimus Judex, qui suo suffragio litem dirimat; si vero contigerit, quod in primo Scrutinio nedium non sequitur electio, sed propter suffragiorum dispersionem, aut æqualitatem non possunt haberi duo illi, qui remaneant pro secundo Scrutinio, adhibeatur septimus, & omnes secreto eligant unum ex illis excludendum, qui

erit ille, qui plura habebit suffragia, & si opus sit, sic fiat, quoad usque secundum Scrutinium reducatur ad duos, ex quibus sex Electores eligant, sicut dictum est, & in casu æqualitatis, adhibito septimo, electio resolvatur, & unius Conventus provisâ lectura, prosequantur ad alium sub eadem formula.

§. 6. Pariter Collegiaturæ prædicti Collegii Albanensis per concursum, & examen provideantur, vocatis illis, qui expleto triennio Theologiæ testimonio Lectorum, sub quorum disciplina studuerunt, apti sunt concurrere, qui quidem in prædicto Collegio ultra triennium non commorabuntur, sed triennio expleto ad aliquem Conventum studii Theologiæ, seu Philosophiæ mitti poterunt, indispensabiliter locum cedant aliis: si qui vero Judicio Ministri Provincialis ex his, qui Collegium abolverunt, apti concursui lecturæ censentur; poterunt etiam ad eundem concursum vocari. In prædicto vero Collegio censuerunt, mutandam esse methodum exercitii videlicet, ut non exponantur disputandæ nisi selectiores, & utiliores quæstiones unius tractatus, quibus bene intellectis aliæ quæstionculæ facile patent, & ut locus sit, ut Collegiales melius præparentur, nonnisi una quæstio quotidie, vel mane in æstate, vel vespere in hyeme exagitetur, disputatio tamen post propositionem, & probationem conclusionis ad duas integras horas protendatur: finito vero uno tractatu, alius incipiatur, & principaliores etiam quæstiones discutiantur, & postea ad alium fiat processus: nam hoc modo poterunt potiores tractatus totius Theologiæ uno triennio percurri, sed ne Philosophiæ difficultates exolefcent, die Jovis, & Sabbati (singulis namque diebus exercitia habenda sunt) proponat defendens duas conclusiones Philosophicas loco conclusionis Theologiæ, de quibus fiet controversia, una hora de prima, & altera de secunda, & hæc in quæstionario præfigentur juxta ordinem, quo in cursu Philosophico traduntur. Circa alia autem, quæ ad mores religiosos, observantiam Regulæ, cultum Divinum, ac disciplinam regularem spectant, executioni mandentur Statuta Provinciæ pro dicto Collegio edita, eaque introducantur, quæ pro simili alio Collegio confirmata inveniuntur in Brevi san. mem. Innocentii XI. Ecclesiæ Catholica incipiente, die 18. Septemb. 1683. promulgato.

§. 7. Etiam convenerunt prædicti PP., quod nec Prædicatores præcipui Conventuum, qui Conventuales dicuntur debeant cadere sub legibus prædictæ distributionis, sed quod libere eligantur per Diffinitorium illi, de quibus magis sperari possit Auditorum profectus, & Religionis decus, non attendendo, an sint de hac, vel illa Natione, minus enim in re tanti ponderis duxerunt habendam esse rationem de unius Nationis satisfactione quam de Dei servitio, proximorum ædificatione, & splendore Provinciæ.

§. 8. Consimiliter, ut personarum omnis periculosa acceptio præcludatur, nulli ex his, qui in Provincia prædicta vestiri desiderant, habitus denegetur, undevis sit, eo respectu, quod sit de hac, vel illa Natione, sed quot quot reperientur Sacrum habitum, Deo vocante postulare, si habeant qualitates per Apostolicas, & Ordinis Constitutiones præscriptas, & numerus Fratrum receptionem non impediatur, sine cunctatione acceptentur, & ad omnem fraudem in re tanti ponderis, & quæ pacem tamdiu desideratam turbare sufficit, Superior Provincialis, qui fuerit de opposito convictus, pœna privationis a suo munere irremediabiliter coarceatur. Ne vero numerus Fratrum plus justo possit excrecere sub eadem pœna cohibetur, ne aliquos Juvenes admittat ad habitum, præterquam in Conventibus relectionis, prout antiquus Provinciæ mos semper

Collegiaturam Collegii Albanensis, pro quo Studiorum methodus traditur, necnon regularis disciplinæ.

Tandem Prædicatorum præcipuorum.

Ut nullus excludatur undevis sit a receptione habitus.

Ut omnis
cura adhi-
beat in ele-
ctione Magi-
strorum No-
vitorum.

tulit. Ad officium autem, seu munus Magistri Novitorum Viri probi, experti, Zelo Religionis pollentes, devoti, ac maturæ ætatis assumantur, qui eidem cum decore Ordinis, & profectu Juventutis Deo dicatæ planè, ac congruenter satisfacere queant, & si possibile fuerit, sint Diffinitores habituales, seu Lectores, aut Prædicatores Jubilati, vel saltem Exguardiani, & in observantia Regulæ, & exercitio Orationis mentalis satis versati, & qui laudabiliter huic muneri operam navaverint, cæteris præferantur, in remunerationibus a Capitulis, seu Congregationibus in futurum impertiendis.

Ut vitentur
longiora ite-
nera Religio-
forum.

§. 9. Præterea concordēs dixerunt, quod ad præcavendum inconveniens, quod urgebat postulantes divisionem ex longissimo intempestivo, & periculoso Fratrum discursu dimanans in notorium damnum salutis corporalis, & puræ Regulæ observantiæ notoriam jacturam, & præjudicium, deinceps Superior Provincialis Fratres, qui sunt de familia in Conventibus, citra Montes non destinabit ad Conventus ultra Montes, & multo minus ad distantes, vel e converso, nisi publici muneris, vel studiorum causa, sed Conventuum indigentia succurratur per Fratres assumptos de Conventibus vicinioribus, vel vicinis. Quod si aliquando contrarium praticari oporteat, saltem ita transitus moderetur, ut non compellatur Frater, qui est in remoto citra Montes Conventu, convolare ad remotum ultra Montes, & operam dent, ut prædicti transitus non fiant, nec summa ætate, nec summa hyeme ob imminens utriusque in illis partibus stationis periculum; Provincialis autem, qui sub prætextu puniendi aliquem Religiosum, seu alio quovis titulo contrarium fecerit, severe puniatur a Superiore Generali ab eoque si excessus nimius fuerit, & iteratus, ab officio suspendatur. Eademque pœna plectatur, si dysscolos, litigiosos, aut inobservantes ad Conventus Recollectionis transmiserit, si siquidem in Conventus tanquam destinati ad exercitia Orationis Mentalis, & purioris observantiæ Regulæ, præferendi sunt ab omni eo, quod ipsis in similibus exercitiis præjudicium afferre queat, ac pro moderatione, ac punitione excessuum præfatorum Fratrum aptiores creduntur Conventus principales Provincie, in quibus facilius reprimuntur tam metu carceris, & supplicii, quam auctoritate Superiorum, & Patrum, quibus abundare, & ornari solent Communitates præfatorum Conventuum.

Ut certa lege amoveantur
juvenes
professi.

§. 10. Cum discursus Fratrum recenter professorum, & parum in observantia Regulæ radicatum perniciosissimum sit, & capitalis origo Regularis disciplina relaxationis, quia cum parum sint assueti indigentis, & pressuris itinerantium, facile refrigescunt, & sibi suadent in quavis etiam communi necessitate, omnia licere, quæ contra jus Divinum non sunt, esto Regula quam professi sunt prohibeantur, hic tamen inordinatus abusus in prædicta Provincia nimis, non sine aliqua partialitatis suspitione invaluerit, cum Juvenes statim, ac professionem emittunt, studiorum causa compelluntur longissime iter facere, & si in Collegio locus non sit, iterum regredi ad Conventus, in quibus non sunt professoria nec sub disciplina Magistri Clericorum, prout par est, degunt. Inherentes prædicti Patres Apostolicis Constitutionibus Clementis VIII., & Urbani VIII., necnon decretis Sac. Congregationis super statu Regularium, quibus præcipitur, ut recenter professi, si a loco Novitatus discedere necesse sit, ut subintrantibus Novitiis locum cedant, destinentur ad Conventus, in quibus sunt professoria, ubi sint sub cura, & disciplina Magistri Clericorum, in quibus simul disciplina Regulari, & Literis debent operam navare, usque simul præcludatur aditus

querelæ aliquarum Nationum ortæ super eo, quod sui Clerici de studiorum commoditate non providentur, concordarunt, quod omnes Clerici postquam professionem emiserunt, destinandi sunt ad studia Philosophica, in quibus ipsis assignetur locus distinctus a loco Sacerdotum, & ibi sint (prout Provincia habet in praxi) sub cura Magistri Clericorum, & disciplina Lectoris Philosophiæ, ut nullus possit conquiri sub prætextu denegatæ studendi opportunitatis, prout hæc Italiæ familia non sine fructu perpetuo est executæ a tempore Vicariatus S. Joannis de Capistrano, qui in suis Statutis Cap. 9. in fine ait, se ad hoc fuisse inductum insinuatione SS., & fel. rec. Eugenii IV., & plurium S. R. E. Cardinalium exhortationibus.

§. 11. Uterius desiderantes quantum possibile sit, Juvenum discursibus obviare, & operam dare, ut Philosophicis disciplinis simul cum morum ornatu ditentur, & commodius instruantur, necnon quod onus Clericorum dividatur æqualiter inter Conventus præcipuos, tanquam expediens judicaverunt, quod in Conventibus Salmanticæ, S. Jacobi Legionis, & Oveti, in quibus modo traditur solum Theologia deinceps tradatur etiam Philosophia, sic ut numerus studentium utriusque facultatis non excedat numerum eorum qui de præsentis Theologiæ tantum student, & ad supplendum numerum, qui videntur desiderari, erigantur utriusque facultatis studia in Conventibus Monfalconensi, & Auriensi, in Conventibus vero Zomarenensi, & Taurenensi, ac Tudenensi solum Philosophia tradatur. Hinc enim primo assequi possent sperant, occurrere juventutis discursibus magna ex parte, quia cum in pluribus ex his Conventibus sit Novitatus, quando ubi incipit cursus Philosophicus, possunt in eodem Conventu, in quo professi sunt, studere primo Philosophiæ, & postea Theologiæ, deinde melius instruantur in disciplinis Philosophicis ex concursu studii Theologiæ. Nam Lector Philosophicus coram Theologis sedulo munus suum obire cogitur. Uterius Theologi species Philosophicas assistendo conferentiis hujus facultatis excitabant, quod ut commodius fiat, sic disponentur, ut die Lunæ, Mercurii, & Veneris sint conferentiæ Theologicæ, diebus vero reliquis Philosophicæ. Denique Conventus graviores æqualiter sentient Clericorum gravamen, sed ne per hoc videantur Lectores plus justo multiplicari, duxerunt statuendum, quod in nullo studio, præterquam in Salmantino sint nisi duo Lectores Theologiæ, & in nullo sit Magister Scholasticorum: hoc enim exercitium penitus odiosum videretur, sed unusquisque Lector Theologiæ suas Conclusiones defendet in Aula, alternando per hebdomadas, ea vero, quæ Salmanticæ, aut alibi præstare solet extra Conventum Scholasticorum Magister modernus Lector Theologiæ præstare tenebitur, & hoc modo minori numero Fratrum, quam de facto occupantur in quatuor studiis Theologicis Provincie, sex studia auctoritatis, & commodius subsistent.

Ut in certis
Coenobiis
erigantur Le-
cturæ.

§. 12. Sed quamvis omnes Clericos ad professoria mittendi sint, in quibus Philosophicis disciplinis studeant, non propterea omnes indistincte ad Theologica studia post Philosophiæ positum tyrocinium sunt destinandi, sed illi dumtaxat, qui posito examine reperti fuerint in Philosophia ita profecisse, ut de ipsis sperari possit, quod in Theologia progressus facient, & vel Lectores, vel Verbi Dei Concionatores competentes evadere poterunt. Reliqui vero, qui ad Theologiam Scholasticam sufficientes reperti non fuerint, ad studia Theologiæ moralis, quæ olim consultissime per Statutum Congregationis Tolet. 1673. fuerunt erecta in Conventibus Asturicensi, & Corunnenensi, & nunc denuo sunt

Ut Clerici
indiscrimi-
nati non
addantur
quibuscum-
que studiis.

instrau-

instauranda, remittentur, in quibus per triennium operam dantes sub disciplina Lectorum, de quibus infra, si habiles reperti fuerint confessionario destinabuntur, sin minus perpetuae Chori sequela, & Altaris servitio, aliisque Conventuum Ministeriis mancipabuntur.

§. 13. Ne vero Provincia Fratribus inutilibus injuste graveur sub pena privationis vocis activae, & passivae per decennium voluerunt praedicti PP. nomine suorum Principalium remanere obstrictos Ministros Provinciales, qui admittunt ad habitum Juvenes, qui humanioribus literis non fuerint competenter instructi, quod ut facilius executioni mandetur Minister nulum admittat, quem in confesso discretorii Conventus non examinaverit, vel Guardianus de ejus commissione, sed ipse Minister dum Provinciam visitat, tenetur iterum ab ipso non examinatos experiri, & si inveniatur Examinatores deliquisse tanquam Religioni injurios eadem poena punire, juvenemque expellere, nisi forte fuerit ad moderamen Chori, vel Organa pulchra receptus, cum quibus poterit mitius instituire examen, sed hi post emissam professionem ad aliud Ministerium Literarium minime contendant.

§. 14. Eundem finem bonae educationis juventutis praeculis habentes, & adhaerentes Decretis Apostolicis memoratis, necnon diversis Ordinis Statutis, poena privationis ab Officio voluerunt ipso facto, & irremediabiliter coercendos esse Guardianos, qui Juvenes Philosophia studentes, sub quovis praetextu foras mittunt, excepta causa Sacros Ordines recipiendi, aut, qui eos extra Conventum quaerendi causa, etiam in loco, ubi consistit Conventus, exire permittunt, praeterquam in actibus Communitatis, vel aliquando omnes simul recreationis causa; verum si aliquando, est rarissime exire oporteat brevi reversurus Juvenis aliquis non nisi associatus suo Magistro Conventu exeat, & cum eodem incedat, & regrediat, Sacerdotes vero studentes non nisi extra tempus lectivum de consilio, & consensu Lectorum necessitate postulante extra locum egredi permittantur.

§. 15. Alia eaque non levis occasio itinerandi nascitur ex abusu designandi in singulis Capitulis, sive provincialibus, sive intermediis, tres aut plures Praedicatores Conventuales pro singulis quibusque Conventibus contra mentem Statutorum Segoviensium, quae dum de ipsis mentionem faciunt, videntur supponere, unum debere esse tantum in quovis Conventu. Ideo dixerunt praedictam corruptelam, ex qua ultra ansam praedictorum discursum, etiam nascitur, quod plures Fratres, quam oporteat exemptionibus gaudeant, omnino abolendam esse, unumque solummodo Praedictorem debere esse in unoquoque Conventu, qui gaudeat praerogativis, & exemptionibus debitis praedictis Praedictantibus per Statuta generalia; ipse tamen tenebitur omnes conciones, intra Conventum, & in Ecclesia Matrice solus facere. In Conventibus vero principalioribus, in quibus infra annum est multa copia Sermonum, dabitur ipsi Coadjutor, cui inferiores exemptiones suo proportionatas labori, Diffinitorium taxabit, & quia experimento comprobatum est, quod ob remunerationis defectum, Praedicatorum munus elanguit, ad accendendos animos judicant, quod in Conventibus studii Theologici, sive Scholastici, sive moralis, statuatur ea ferrius Quadragesimae, quae observatur in Conventu Taurensi, & Praedicatores, qui per duodennium laudabiliter munus suum in his Conventibus obierint sine interpolatione, & postmodum per triennium integrum Officium Visitatoris Tertii Ordinis, aut Magistri Novitiorum exercuerunt in quovis Conventu, in quo floreat praedictus Ordo, vel Novitiatu existat, gaudeat praerogativis sedendi immediate post Lectores Jubilatos, & aliis exemptionibus ipsis competentibus sub titulo Praedicatoris Jubilati, excepto suffragio, sed sicut Jubilatis est praefixus numerus, ita & illis praefigatur, scilicet, quod solum octo antiquiores debeant gaudere, reliqui vero optare in horum vacantia juxta Ordinem suae jubilationis. Interim vero gaudeant supra Praedicatores Conventuales; si vero per sexennium post duodennium Praedicationis, Visitationis praedictae, vel Magisteriatus, Novitiorum munus exercent, gaudeant inter Diffinitores habituales, nec locum illis cedant, qui postea ad Diffinitionis habituales gradum conscenderint, nisi antea jam sint Diffinitores actuales: utrumque enim munus longe excedit sexennium solius Visitationis, cui in Statutis generalibus 1633, taxatur praecedentia inter Diffinitores habituales, & qui hoc secundo modo suam Jubilationem fuerint affecti, omnes absque ulla restrictione statim ac per authentica documenta instar Lectorum constare fecerint laudabilitatem sui exercitii ad gaudendum admittantur.

§. 16. Cum ex concordatis in Superioribus studia Theologiae moralis denuo excitanda sint, & in ipsis maxime expediat praeficere duos Lectores, qui cursum Scholasticum absolverint, qui resolutoria methodo, brevi, & facili tractatus morales percurrant, ut sub eorum disciplina habiles poenitentiarum instruatur, ad praedictorum Jubilatorum incitamentum, concordarunt, ut Lectoribus, qui per sexennium post primam Jubilationem hoc munus laudabiliter obierint, tractando materias morales methodo resolutiva, & dictando opiniones sanas, securas, & magis probabiles, ac tutiores, prout debent, hoc sexennium computetur ipsis pro sexennio scribendi, & Typis dandi Theologiam Scholasticam positivam, vel moralem, & gaudeant illis praerogativis, quae per Statuta generalia Vallisoletana 1670. praedictis Scriptoribus conceduntur. Si tamen id per unum solum triennium fecerint, aut per idem triennium muneri Magistri Novitiorum, aut Visitationis Tertii Ordinis in uno e sex Conventibus principalioribus Novitiatum Provinciae vacaverint, praememoratos Praedicatores Jubilatos sex annorum praefatorum numerum, praecedent. Caterum nec his, nec Praedicatoribus Jubilatis tempus computabitur ad praedictas praerogativas obtinendas, si simul fuerint Guardiani eorundem Conventuum. In praefatis autem praerogativis nullum debet intelligi concessum Jus subrogandi.

§. 17. Ut vero necessarii, & inexcusabiles transitus studentium, & Lectorum opportuno tempore fiant, neve Juvenes diu post professionem emissam studia desiderant, & denique, ut omnes integrum, tam Philosophiae, quam Theologiae triennium adimpleant, concordarunt, quod singulis quibuscumque annis debeant incipere aliquot studia Philosophiae, in quibus locentur Juvenes recenter professi, & ad hunc finem instituatur concursus pro Lectoribus eligendis eo tempore, ut possint praedicti Lectores incipere die sequenti commemorationem Defunctorum, quae omnia studia Provinciae debent aperiri, & claudi pridie ad Vesperam Seraphici Doctoris B. Bonaventurae, abrogata consuetudine, quae hucusque invaluit contra morem, & praxim omnium Religionum, videlicet quod studia incipiant, & terminentur per Capitula Provincialia, & intermedia: ex qua pullulabat illud inconveniens, quod aliquando ob dilationem Capitulum studentes per septennium detinebantur, non dato loco spectantibus, aliquando ob anticipationem eorundem solum per quinquennium Philosophiae, & Theologiae operam dabant contra praescriptum Statutorum Generalium, & bo-

Ut Lectores
Moralis certa lege privilegii fruatur.

Ut certa lege compleantur studio- rum curricula.

Ut ad habitum recipiantur idonei.

Ut modus imponatur licentiae egrediendi e Coenobio.

Ut nonnulla serventur in electione, & collatione privilegiorum Praedicatorum.

nam studentium educationem, siquidem Lectores his suppressi accidentibus, nequeunt suas Lectiones, & tractatus, prout expedit, regulare. Illud vero infallibiliter observetur sub pœna jubilationis non obtinendæ, quod lectura nulla interruptione Adventus, & Quadragesimæ discontinuetur, sed Lectores iis temporibus certe opportunioribus pro studiis incessanter dicent, nec possint, aut debeant predicare, nisi forte in loco ita Conventui vicino, ut Sabbato post prandium possint exire, & regredi Dominica, ad continuandam Lectionem, si quis vero Guardianus sub quovis prætextu huic articulo refragari tentaverit, privatione sui muneris sine cunctatione puniatur.

Ut quædam custodiantur circa electionem Lectorum Theologiae, Doctrinam edocendam, & gradus suscipiendos.

§. 18. Circa electionem Lectorum Theologiae concordantur, quod sine novo concursu per Diffinitorium assumantur ii, qui cursum Philosophicum absolverunt ordinate, ut qui prius Philosophiam docuerunt, prius ad Theologiam tradendam vocentur, nisi aliquis ita immineat, ut ipsius Diffinitorii judicio, Religionis decori, ipsum aliis præferre, summopere expediat. Quia vero, ut ipsi PP. concordantes pluries audierunt, Romana Curia anxie desiderat, ut Doctoris Seraphici Doctrina, quæ ab omnibus ubique commendatur, ut pia, solida, & devota vigeat in Religione nostra, expediens judicant, ut Lectores tradant doctrinam ipsius Seraphici Doctoris simul cum doctrina Subtilis, utriusque opiniones, quæ ut plurimum conveniunt ex utroque eruido, confirmando, & defendendo, ubi vero contrarii sunt, & concordari nequeunt, eas problematice tradendo: Sic enim brevi fiet, ut a Provincia D. Jacobi derivetur in alias Hispaniæ Provincias doctrina Seraphica cum maximo Scholæ nostræ splendore, sicut ab eadem propagata est Doctrina Scoti: & ad utriusque majorem dilucidationem, ordinisque decorem, in Universitatibus Salamantina, Ovetensi, & Compostellana poterit Minister Provincialis de consilio, & assensu Patrum Diffinitorium nullo alio expectato viros idoneos eidem Universitatibus præsentare, ad hoc ut in eis gradus juxta Statuta Toletana, tam Congregationis Generalis anni 1673, quam Capituli Generalis anni 1682, & ipsorum declarationem a Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium die 29. Decembris 1687, approbatam rite recipiant; in unaquaque tamen præsentatione pro qualibet Universitate duo tantum assumantur Religiosi præsentandi, unus e parte Gallæcorum cum suis incorporatis, & alter e parte Castellanorum, cum aliis eidem adhaerentibus, & aliquo ex his decedente, poterit alter ex eadem parte substitui, ut nunquam aliqua e prædictis partibus simili honore fraudata, vel inæqualiter cohonestata, ac prædita reperiatur. Et in omnibus, quæ ad hanc materiam tam intra, quam extra Claustra spectant Conventus, & Fratres præmemoratae Provinciæ ex Privilegorum, & Indultorum communicatione gaudebunt, quæ confirmata invenitur in Constitutione san. mem. Innocentii XI. *Exponi Nobis*, die 5. Septembris 1686, expedita.

Ut libri, & alia decedentium Religiosorum concedantur Conobio.

§. 19. Ut memoratae Provinciæ communes Bibliothecæ pristino splendori restituantur, & in dies cum profectu studiosorum augeantur æstimantur omnino opus esse, ut Statuta Capituli Generalis 1633, a fel. rec. Urbani VIII. de hujus Sacre Congregationis consilio approbata, & nuperrime a san. mem. Innocentio XI. suis Literis *Exponi Nobis* sub datum 1685, specificè innovata, & confirmata usu, & inalterabili praxi roborentur. Ulterius cum jam per Literas fel. rec. Martini V. incipient. *Ad hoc cura*, pro hac eadem Provincia specialiter editæ, præscribatur, quod libro decedentium Fratrum Bibliothecæ illius, in quo decesserint, Conventus integre applicentur; prædicti PP. cupientes earum

augmentum, dixerunt, quod hujusmodi libri ipso jure prædictis Bibliothecis respective Conventuum, in quibus Fratres eos habentes e vita migraverint, sint applicari, quin vel Guardianus, vel alius Frater, aut Superior quicumque, etiam Generalis alias, vel alio modo de eis disponere valeat sub pœnis in prædictis Statutis, & Literis Apostolicis impositis contra extrahentes libros, vel alias Scripturas ex communibus Conventuum Bibliothecis. Pariter quæcumque alia a decedente Religioso superfuerint, cujusvis sint conditionis, eodem modo, ipso jure eidem Conventui censentur incorporata, & Officiis ejusdem respective applicentur, quibus publico commodo opportunius valeant accommodari, prout de eorundem Religiosorum superfutibus libris, & Ecclesiasticis ornamentis memoratis Literis Martini V. dispositum invenitur, quin Guardiani, vel Superiores alii alio modo disponendi facultatem habeant.

§. 20. Attamen si ratione editionis alicujus libri, vel alterius similis necessitatis concessum fuerit alicui Religioso, quod possit recurrere ad Syndicum Apostolicum, & ad hunc finem sint in ejusdem Sindici potestate elemosynæ pecuniariae ab iis, quæ pro communibus Conventus necessitatibus reponuntur a Benefactoribus, distinctæ, prædicto Religioso decedente, elemosynæ ejusmodi, aut alia quæcumque pecuniaria, non debent incorporari, & confundi cum elemosynis Conventus, sed Guardianus cum Discretis Conventus, debet quam citius potuerit sic agere, ut prædictæ elemosynæ deponantur apud Syndicum totius Provinciæ, a quo Chirographum subscriptum de eorum receptione accipiat, & hujusmodi tradito, earum rationem Diffinitorio Provinciæ exhibebit, a quo, & non alio antedictæ elemosynæ applicentur simili, vel differenti necessitati, prout ipsi visum fuerit expedire, quod intelligi debet, nulla decedentium Fratrum exceptione habita, sive scilicet Guardianus esset, sive Provincialis, vel alio quovis gradu actuali, vel habituali gavissus fuisset prædictus Frater, qui decesserit; nam semper, & in omni eventu de superflite pecuniaria Fratrum elemosyna hac modo disponendum est.

§. 21. De elemosynis vero jam applicatis pro expensis Capituli tam Provincialis, quam intermedii, & aliis publicis Provinciæ necessitatibus, iis præcipue, quæ ex propinis quibuslibet, & ex Provinciæ Missis Dominicalibus resultant, teneatur Minister Provincialis eidem Diffinitorio rationem reddere claram, & distinctam, quam Diffinitorium pro justitia, vel approbet, vel rejiciat, & quod residuum fuerit applicet, ut publicæ utilitati magis expedire cognoverit: quod si Minister prædictum Computum reddere renuerit, pœnis Proprietariis impositis plectatur, & si fraus aliqua, vel dolus in eo reddendo deprehendatur, vel aliquam pecuniam sibi sub quocumque prætextu, aut motivo reservaverit, ab eodem Diffinitorio privilegiis Exministrorum Provincialium in perpetuum privetur, nec unquam habilitari queat, nisi de consensu totius Capituli Provincialis per secreta suffragia præstando. Si autem Diffinitorium in præmissis negligens fuerit, a Superiore Generali ad parendum compellatur, procedendo contra singulos Patres usque ad pœnam privationis Officii irremissibiliter instigendam.

§. 22. Cæterum quia mutua Fratrum, & Conventuum obligatio postulat, ut si fratres nihil sibi ex proventibus undecumque venientibus reservant, prout suprascripta statuta anni 1633, præscribunt, Communitas eidem in necessariis non deficiat, idcirco innovandas æstimantur omnes Ordinis, & Apostolicas Constitutiones, quæ præscribunt, ut Superiores Locales omnibus suorum Fratrum necessitatibus ita provi-

Ut eorumdem pecuniæ applicentur a Diffinitorio Provinciæ.

Ut Minister Provincialis rationem reddat elemosynarum receptarum.

Ut Superiores consulant Religiosorum necessitatibus.

deant, ut nihil, quod pro bono publico, aut pro victu, & vestitu, ac studiis Religiosorum, eorumque transitu de uno ad alium Conventum, seu pro mercede Vesturæ literarum, iteratione pro gravi Religionis negotio, aut exacta executione muneris sibi demandati, & aliis hujusmodi indigentis attendendis secundum uniuscujusque gradum, & qualitatem, ac benemerentiam in Religione, necessarium sit juxta Discretorum Provinciae, vel Conventus respectu dictamen, & Judicium ipsis quovis pretextu denegetur, alioquin ultra quam Superiores rei erunt Fratrum transgressionis, & ad pecunias recursus, si secus fecerint, sint suo munere ipso facto privati, & ad alia Ordinis Officia inhabiles per sexennium, nec ullo gaudeant habituali privilegio ratione ante acti muneris, seu officii, si ex subscriptionibus, & attestationibus fratrum suæ Communitatis ad Congregationes intermedias, & ad Provincialia Capitula transmittendis constare non fecerint Provinciae Diffinitorio, se juxta Discretorii Judicium præfatae obligationi ex integro satisfecisse. Unde in quovis Conventu Prædicatorum, Lectorum, & aliorum fratrum Cellæ instruantur paupere, & necessaria Suppellectili, respectu habito ad statum uniuscujusque, ut scilicet Cellæ Prædicatorum, & lectorum, ac Confessoriorum, ultra mensam, lucernam, humiles sedes, & lectulum (quibus juxta laudabilem Provinciae moderationem quævis Cellula instrui debet) competenti librorum numero, suæ professioni opportuno, exornetur, itant Religiosus ex uno in alium Conventum decedens, nihil quod sit transportari necesse habeat præter proprios labores, & manuscripta, quæ omnia, & pauculos exquisitos libros, si in usu haberit Conventus, unde recedat, ad Conventum ad quem accedet, transportare tenebitur sub eisdem pœnis Superioribus respectu infligendis. Porro sub eisdem pœnis teneantur Guardiani enixe operam dare, ut quam primum in uno quovis Conventu unus instituat locus, in quo habitus, tunica, & femoralia pro servitio Fratrum conserventur, cui præficiatur Religiosus, qui eorum conservationis, & munditiæ curam gerat, ut dum Religiosus ex communi necessaria obvia sunt, privata suppellectilis usum non affectentur, etsi affectent, Jure possint a suo Prælato, omni tergiversatione præclusa, puniri, & ad observanda, quæ promiserunt Domino, coerceri. Pro Infirmis vero tam actualibus, quam habitualibus valetudinariis in singulis Conventibus, vel saltem in principalioribus, ad quos caterorum Infirmi deferri queant, quamcunctius constituatur, in eoque Fratres omnes, cum ægrotaverint, sedulo, ac charitative curentur; habituales vero de necessariis rebus exacte provideantur, si alterius Conventus fuerint, inde nisi recuperata sanitate abire non permittantur, ipsorumque Superiores illud subsidium ex communi sui Conventus, Communitati illius, in quo valetudinarius fuerit, præstabant, quod in Provinciae Diffinitorio taxatum fuerit. Constituatur etiam ex communibus Provinciae elemosynis, seu erigatur a Ministro Provinciali sub pœna privationis Officii ipso facto incurrenda, infra unius anni spatium officina in uno e Conventibus ad id commodioribus, in qua confici queat sagus vulgo *Sagal* pro induendis omnibus Provinciae Fratribus, qui omnes ex eodem in posterum vestiri teneantur, alias vero induti ad officia, & dignitates Provinciae inhabiles indispensabiliter censentur: Sagus autem illius coloris erit, quæ ex lana alba, & sive naturaliter, sive artificialiter nigra, sine ullius alterius mixtura resulfare valet, in ipso tamen, & in aliis Fratrum indumentis ea vilitas ostendatur, in qua asperitas, & paupertas Minoritica alte relucere possit. Quoad cuncta alia, quæ ad disci-

plinam regularem tam Fratrum, quam Monialium spectant, exacte debent observari Decreta reformationis pro uno, & altero regulari statu a fel. rec. Clemente VIII., & Urbano VIII. edita, necnon Brevia Alexandri VII., & Clementis IX. pro Monialibus Regnorum Hispaniæ, ad instantiam Regiam jam pridem promulgata, statutaque generalia Ordinis, & præcipue Romana anni 1688. prædictis Decretis Apostolicis exacte coherentia.

§. 23. Quoad Tertiarios vero, & Cordigeros, servantur statuta, seu Decreta Capitali Generalis Romæ, ut præfertur anno 1688. celebrati, omnimodaque adhibeatur cura, ut in cunctis Confraternitatibus erectis, seu erigendis in Ecclesiis Conventuum, seu Monasteriorum prædictæ Provinciae exercitium Viæ Crucis, & orationis mentalis quamcunctius stabilietur, eoque introducto, una è Dominicis, seu diebus festivis pro quolibet mense à superiore locali de assensu discretorii Conventus, seu Monasterii in perpetuum assignabitur ad consequendam Indulgentiam plenariam novissime à SSmo D. Nostro Innocentio XII. in Brevi: *Ad ea benigne concessam*. Et quia Indulgentiæ Stationis Sanctissimi Sacramenti revocata non sunt, ipsius recitatio quotidiana omnibus tam Fratribus, quam Monialibus, & Tertiariis secularibus enixe commendatur.

§. 24. Quoad Tertiarios, seu Eremitas habitu nostri Ordinis, seu de pœnitentia illegitime indutos, omnem adhibeant curam Visitatores Tertii Ordinis prædicti, ut Ordinarii Locorum eos irremissibiliter puniant juxta præscriptum Constitutionum Apostolicarum, quas Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium die 21. Martii 1686. eisdem executioni omnino mandare præcepit. Legitime vero, ac rite induti poterunt admitti ad pernoscendum, & demorandum sub vulgari titulo, & habitu Donatorum in Conventibus Provinciae; licebitque Guardianis eos ad quaestuum transmittere; quando, & quoties præsentia Religiosorum non fuerit necessaria: Et dum hæc indispensabilis judicetur, mittantur primo Laici Religiosi, secundo Sacerdotes Confessarii, quarto Prædicatores vulgo Sabbatini dicti, quinto Prædicatores qualificati, sexto Lectores Philosophiæ actualis muneri Lectoratus non incumbentes, septimo Sacerdotes, actuali studio, sive Philosophiæ, sive Theologiæ applicati, nunquam tamen mittantur Clerici choristæ apud Hispanos nuncupati, nec posteriores Patres in præfata serie apposti, nisi non adsit vel sint jam occupati, seu impediti anteriores, ut sic rectius consulatur recessus intra claustra, quo quisque eorum indiget ad explendum suum munus respective. Quaestuanes autem si elemosynas omnes ex integro communitati non consignaverint, aut quidquam ex illis sibi sub quovis pretexto, aut motivo reservaverint, pœna proprietariorum a Guardiano indefectibiliter puniantur.

§. 25. Conventus Recollectionis ad pristinum sui Instituti rigorem quamcunctius redigantur, in eisque Novitatus, & professoria pro Clericis, seu Choristis constituantur, ut sicut alii pro studiis, & exercitiis literariis deserviant, ipsi pro educatione perfecta, & spiritali Juventutis Provinciae in maxima habeantur existimatione, poteruntque ibidem admissi ad professionem, & alibi professi, ad eos tamen transmissi pro opportuniore in bonis moribus radicatione, ex illis ad studiorum Conventus a Ministro Provinciali juxta superius disposita, sine ulla nota transferri, nec non ad lecturas, aliaque munera, & exercitia promoveri, quibus expletis, si ad eosdem Recollectionis Conventus sponte regredi voluerint, non poterunt impediti, ad hujusmodi tamen regressum nullus erit adstrictus,

tur disciplina regularis a Fratribus, & Monialibus.

A Tertiariis, & Confratribus.

Ab Eremitis, Donatis, & Quaestuantibus.

Arecollectis.

quia

Ut in reliquis custodiam.

quia valde expediens censetur, quod omnes, qui Recollectionis Instituto sint mancipandi, specialiter Dei vocatione illud libere, ac spontanee amplectantur.

Ut certa lege eligatur Vicarius Provincialis.

§. 26. Deinde ad tollendas de medio difficultates, quae emergere solent circa electionem Vicarii Provincialis in casu renunciationis, promotionis, vel mortis Ministri, quo casu statuta generalia 1651. praescribunt, quod dignior Provinciae Pater, penes quem remanet facultas convocandi ad electionem Vicarii, teneatur consciunt reddere Superiorem Generalem de vacantia praedicta, si consilium intra tres dietas a confinibus Provinciae, dixerunt, & declararunt, quod quando Superior Generalis Matrioni consistit, ubi est regulariter ejus Residentia a memorato Provinciae Patre digniori certiorari debet de praedicta vacantia. Si quidem Conventus Matritensis a Confinibus praedictae S. Jacobi Provinciae per tres Dietas non distat, imo, si attendantur utriusque Provinciae confinia vix sexdecim leucae distantiae inter ipsa computantur, unde necessario in praedicto casu Superior Generalis est adcurandus, & si electioni praesse voluerit, omnino expectandus.

Acceptatio praemissorum omnium, & modus petendi dispensationem super iisdem.

§. 27. Dixerunt postremo tam nomine proprio, quam eorum omnium, quorum procuracionem agunt, se libere, ac spontanee omnia supra praedicta pro firmo, stabili, ac perpetuo concordato a quovis Alumno Provinciae ex nunc in posterum semper observando ad invicem acceptare, nec velle unquam contra aliquod ex praemissis quidquam pretendere. Declararunt tamen quod si circa ea, quae in praesenti concordia continentur & alias Brevi aliquo seu Decreto Apostolico usque nunc munita, & roborata non erant, aliquando necessarium, seu expediens fuerit dispensare, vel quidquam addere, seu minuere, vel immutare, proponatur prius in pleno Capitulo Provinciali dubium, an expediat, seu necesse, num sit? Vel non? Quod dubium resolvatur per suffragia secreta omnium vocalium, adhibitis ad id Calculis albis, & nigris: Et si ex quatuor partibus Capitularium tres integrae fuerint pro una parte, & quarta solum pro altera, illud resolvatur, in quod dicta tres partes integrae convenerint: parique modo postea debet procedi, cum deveniatur ad dispensationem, additionem, diminutionem, seu immutationem, & hoc ita indispensabiliter, ut quilibet excessus ultra quartam partem, sufficiens sit ad impediendum illud, pro quo steterint suffragia ceterorum Capitularium, nec unquam poterit id resolveri per viam compromissi, sed semper fiet a toto Capitulo non intermedio, sed Provinciali, & ad tempus tantum, pro quo talis providentia credatur necessaria, seu opportuna, si quid vero in posterum postulandum sit, vel a S. Sede, vel a Capitulo Generali, seu Superiore Ordinis, vel Familia quocumque, ex quibus resultare queat, praememorata dispensatio, aut additio, vel diminutio, seu immutatio sub eadem forma, & servato eodem Ordine, exquiratur prius consensus ejusdem Capituli Provincialis, praestandus similiter per suffragia secreta a tribus integris partibus vocalium, eoque deficiente nullam vim obligatoriam habere possit, quavis dispositio, ordinatio, concessio, aut Constitutio ad introducendam aliquam novitatem, seu alterationem per quam gubernium praemissum, aut vita regularis Provinciae mutari, aut alterari queat; Qui vero contrafecerint, aut attentaverint, puniantur ad praescriptum statutorum Ordinis in Capitulo Generali 1688. innovatorum, & Constitutionum Apostolicarum Julii Secundi, Leonis X. Clementis VII. Julii III. & aliorum Romanorum Pontificum Successorum edictarum contra indebite procurantes Indulta, & Privilegia quaecumque in simili, aut alia materia,

quas sa. me. Innocentii XI. in praecitato Brevi Exponi Nobis ultimo confirmavit, ligatique censentur ipso facto censuris ibidem taxatis, & praescriptis.

§. 28. Ad quorum omnium firmitatem, praesentis prius suorum Principium legitimis Procurae mandatis, se die, mense, & anno, ut supra propria manu subscripserunt Fr. Franciscus Diaz a S. Bonaventura, Primus Provinciae Pater, ac omnium vocalium partis Gallacorum, & plura quingentorum Fratrum illius, necnon plurimum vocalium, & Fratrum ceterarum partium Procurator. Fr. Benedictus de Noriega Lector Jubilatus, & Vocalium, ac Fratrum plurimum Asturiarum, Legionis, & Castellae Procurator. Fr. Dicus del Castillo Vocalium, & plurimum Fratrum Extremadurae, ac aliorum regnorum Procurator.

Preces Procuratorum partium.

§. 29. Quare exponentes praedicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 30. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & poenis a jure, vel ab homine, ac quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum consilio, concordiam praesentem auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relate Concordiae.

§. 31. Decernentes easdem praesentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Compostellan., & Episcopo Oveten., ac dilecto Filio Scholastico Ecclesiae Salmanticensis, per praesentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem praesentes Literas, & in eis contenta quaecumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte interesse in praemissis habentium, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos praesentium Literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per Sententias, Censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habent. servatis processibus, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Saecularis.

Clausula.

§. 32. Non obstantibus praemissis, ac fel. rec.

Bonifacii

Bonifacii PP. VIII. prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in Judicium non trahatur; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Provinciæ, aliisque quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus præ plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens; ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XIX. Maii MDCXCIV. Pontif. nostri Anno Quarto.

XLVII.

Conceditur Indulgentia Plen. Perp. in articulo mortis ægrotis in Hospitali Oppidi de S. Cloud Parisien. Diocesis.

Similis Indulg. concessa fuit Hospitali SS. Salvatoris de Urbe Const. ed. 1694. Jan. 5. Pont. 3. Et Const. ed. 1694. Aug. 18. Pont. 3. conceditur Archiepiscopi S. Spiritus de Urbe.

Dat. 20. Julii
1694. An. 4.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Preces Ducis
Aurelianen.

EX injuncto Nobis Divinitus Sacrosancti Apostolatus Officii debito Animarum salutis quantum cum Domino possumus, consulere cupientes, ac supplicationibus dilectissimi in Christo Filii Nostri Philippi a Francia Ducis Aurelianen. Nomine Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis ægrotis in Hospitali Oppidi, seu loci de S. Cloud Parisien. Diocesis ab eodem Philippo Duce (ut asseritur) fundato pro tempore morientibus, in cujuscumque eorum mortis articulo si vere penitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore si potuerint, sin minus corde devote invocaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio
præd. Indulgentiæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XX. Julii MDCXCIV. Pontificatus nostri Anno Quarto.

XLVIII.

Conceditur facultas recitandi Officium, & celebrandi Missam B. Joannæ Alphonsi V. Filiæ Monialis Ordinis S. Dominici in toto Regno Portugalliæ, & d. Ordine ab omnibus utriusque sexus.

Confirmatus fuit cultus hujus Beate Const. ed. 1693. Apr. 4. Pont. 2. Et ab Inn. XIII. Const. ed. 1724. Febr. 15. Pont. 3. cultus B. Andrea de Comitibus. Bened. vero XIII. Const. ed. 1726. Dec. 10. P. 3. est de B. Agnetæ Ord. S. Dominici.

Dat. 30. Aug.
1694. An. 4.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a
causis hujus
concessionis
petitum.

EXigit injunctæ Nobis Divinitus Apostolicæ servitutis ratio, ut Sacrarum Virginum in

Calis cum Christo earum sponso regnantium cultum, & venerationem in Terris promovere studeamus; sicut præ Regum Orthodoxorum præclaris in Ecclesiam Dei meritis fulgentium, necnon Religiosorum propriæ, alienæque salutis laudabiliter incumbentium studiâ postulant; & Nos Locorum, & temporum qualitatibus mature perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ decus, & præsidium, ac ad spirituales fidelium ædificationem, atque consolationem conspicimus in D. salubriter expedire.

§. 1. Itaque gloriosa Beate Joannæ clar. me. Alphonsi V. dum vixit, Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris natæ Monialis non professe Ordinis Sancti Dominici merita devota consideratione, magnaue Charissimi in Christo Filii Nostri Petri Portugalliæ, iidem, & Algarbiorum Regis Illustris, necnon Charissimæ in Christo Filiæ Nostre Mariæ Sophiæ Reginæ ejus Uxor per dilectum Filium Benedictum de Fonseca, ejusdem Petri Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Residentem, ac etiam dilectorum Filiorum Antonini Cloche Magistri Generalis, & Paulini Bernardini Fratris expresse professi dicti Ordinis in Sacra Theologia Magistri Cause Beatificationis, seu Canonizationis ejusdem Beate Joannæ Postulatoris Nomine Nobis humiliter porrectis supplicationibus, favorabilem assensum præbere cupientes, ipsorumque Antonini Magistri Generalis, & Pauli singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Senteantiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutas fore censentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, ut in posterum quolibet anno die 12. Maii anniversaria obitus memoratæ Beate Joannæ possit de illa in toto Regno Portugalliæ ab omnibus utriusque sexus Christianis tam Secularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur; necnon in Universo Ordine præfato recitari Officium, & celebrari Missa de Communi Virginum sub ritu semiduplici juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Preces Regis
& Reginæ
Portugalliæ
aliorumque.

Concessio
præd. die 12.
Maij sub ritu
semiduplici.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausula.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Aug. MDCXCIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Confirmantur Constitutiones pro Archiconfraternitate S. Hieronymi Charitatis de Urbe.

XLIX.

Confirmata fuit, & in Archiconfraternitatem erecta cum concessione Indulgentiarum a Leone X. Const. edit. 1520. Jan. 27. S. Congregationibus Charitatis concessa fuit Indulgentia plen. hujus Pontificis Const. ed. 1693. Dec. 14. Pont. 3. Et Const. edit. 1700. Jun. 21. Pont. 9. confirmantur Constitutiones pro Congregatione Charitatis in Indiis Occident.